

դաքին մէջ հայ անունին պատիւ բերող դէմքերէն մին էր, եւ դեռ շատ մը դեղեցիկ դորձեր պիտի տրտադրէր անշուշտ՝ եթէ ողջ մնար: Հայ ազգին համար մեծ դժբաղդութիւն մըն է զեղարուեստական այդպիսի ուժի մը ծայրայեղօրէն վաղաժամ խաւարումը:

Վերջին տարիներու ընթացքին, եղան դեռ բաւական բազմաթիւ ու կարեւար կամ դէժ շահեկան հայ դէմքեր զոր մահը խլեց մեղմէ, — ինչպէս Գիւրջեան արձանագործը, որ մեծ արուեստագէտ մըն էր, Միհրան Տամատեանը, Ճիմ Զանգաւեանը, Համօ Օհանջանեանը, Նիկոլ Աղբալեանը, Աւետիս Թերզիպաշեանը, Հմայեակ Խոսրովեանը, Յակոբ Պահրին, Գեղամ Բարսեղեանը, Վահրամ Տատրեանը եւ դեռ ուրիշներ, զոր տրտասահմանի Հայութիւնը ընդ միշտ կորսւնցուց: Խորհրդային Հայաստանի մէջ մահացան ա-

ռաջնակարգ մտաւորականներ: Եղան վերջապէս Հայութեան բարեկամ օտար մեծ դէմքեր որոնք վախճանեցան: Այդ բոլորին վրայ դրած էին ներկայ քրոնիկլիս մէջ: Գրած էին նաեւ՝ կամ ուրուագրած դադութահայութեան վերաբերեալ ինչ ինչ կարեւոր հարցերու մասին խորհրդածութիւններ: Սակայն վերջին վայրկեանին մտածեցի որ այդ բոլորը լաւագոյն է յետաձգել Անահիտի յաջորդ թիւին, որովհետեւ այս Քրոնիկլիս արդէն շատ երկնցաւ, Անահիտի անցեալ տարուան երկրորդ թիւին եւ այս տարուան առաջին թիւին հրապարակ ելլեն ալ շատ ուշացաւ, լաւագոյն է որ այդ երկու թիւերը միասին փոսթին 1 յանձնուին Մայիսի վերջերը կամ Յունիսի սկիզբները: Իսկ ամէն ջանք պիտի ընեմ որպէս զի ներկայ տարուան երկրորդ թիւը, որ Քրոնիկլիս վերջին մասը պիտի պարունակէ, հրապարակ ելլէ է՛ն ուշը Օգոստոսին կամ Սեպտեմբերին:

Ա. ԶՈՊԱՆԵԱՆ

ԱՆԱՅԻՍ ՔԵՐԹՈՂՈՒՀԻՈՅՆ ՅՈՒԵԼԵԱՆԸ

Մարտ 13ի կիրակի օրը Սորպոնի Ռիչլիէօ ամփիթատրին մէջ տեղի ունեցաւ վաթսնամեայ գրական եւ հանրային գործունէութեան յորելեանը տիկին Եւփիմէ Աւետիսեանի, որ հանրածանօթ է իր ԱՆԱՅԻՍ կեղծանունովը, հանդէս զոր կադմակերպած էր հայ գրողներէ եւ գրասէրներէ բաղկացած Յանձնախումբ մը, պատուոյ նախագահութեամբ Հայրապետական Պատուիրակ Գեր. Տ. Արտաւազդ Սիւրմէեան Արքեպիսկոպոսի:

Խօսք առին կազմակերպիչ Յանձնախումբի նախագահ Ա. Զօպանեան, Արտաւազդ Արք. Սիւրմէեան, Պ. Սեդրաք Քարեան, Պ. Հրաչ Զարդարեան, յայտնի հայ գրագիտուհի տիկին Էլլէն Բիւզանդ, Փարիզի Հայ Կանանց Միութեան նախագահուհի տիկին Ա. Մարմարեան եւ տիկին Զապէլ Գառնիկեան: Տիկին Մառի Աթմաճեան կարդաց ի պատիւ տիկին Անայիսի իր յօրինած մէկ հնչեակը, օրիորդ Մատէն Էքիզեան, որ պիտի արտասանէր տիկին Անայիսի մէկ քերթուածը եւ օրիորդ Նազենի Տէր-Միքայէլեանի գրած մէկ տաղն ի պատիւ յորելեարուհւոյն, հիւանդ ըլլալով չկրցաւ իր խոստումը կատարել:

Գեղարուեստական բաժինին իրենց մասնակցութիւնը բերին օրիորդ Հայկանուշ Թորոսեան, որ հայ երգեր երգեց, օրիորդ Վ. Ժինճեան եւ զեռաստի օրիորդ Հիւկէթ Աժաէրեան, որ դաշնակի վրայ նուագեցին Լիսթի, Շոփէնի, Պէթհովընի կտորներ, տիկին Արշալոյս Սարգիսեան եւ Պ. Արտաշէս Գմբէթեան, որ տիկին Անայիսի գեղեցկագոյն բանաստեղծութիւններէն մէկ քանին արտասանեցին:

Ստացուած եւ դեռ սպասուած նուիրատուութեանց կարեւորագոյն մասը պիտի յատկացուի տպագրութեան ծախքերուն տիկին Անայիսի Յուշերու հատորին, որ մեծապէս շահեկան գործ մըն է:

Անահիտի ներկայ թիւին մէջ կը հրատարակեմ տիկին Մառի Աթմաճեանի եւ Օր. Նազենի Տէր-Միքայէլեանի գեղեցիկ տաղերը ի պատիւ Անայիս քերթողուհւոյն, ինչպէս եւ տիկին Անայիսի այս առթիւ ստացած նամակներէն՝ այն զոր պոլսարնակ ծանօթ բանաստեղծ Թորոս Ազատեան ուղղած է իրեն եւ որ գրական սիրուն էջ մըն է:

Ա. Զ.